

انگولو کاتنه؛ بهترین بازیکن جهان که پست مشخصی در زمین ندارد

قبل از اینکه انگولو کاتنه، هافبک فرانسوی، در رقابت های جام جهانی، دیدارهای لیگ قهرمانان بکفتاری کند، مربی جوانش او را سوایر بر ماشین در اطراف پاریس می چرخاند تا یک نقطه ظریف اما مهم را در باره بازی اش به او نشان دهد. او به تیم های بزرگ تری که دنبال بازیکن می گشتند می گفت کاتنه ریزاندام است اما باور کنید این مساله جلوی کارایی اش را نمی گیرد. با توجه به اینکه کاتنه در بهترین حالت ۱۶۸ سانتی متر قد دارد، ثابت کردن این مساله سخت است.

پیر بوله، مدیر فنی سابق در ژر ژس سورزن، می گوید: «امروز می گویند او ۱۶۸ سانتی متر است. من مطمئن نیستم که او این قدر بلند باشد.» یک دهه بعد، کاتنه هنوز قد نکشیده اما قامت او در فوتبال جهان بسیار بلند است و حضور او در تلاش فرانسه برای بردن جام ملت های اروپا نقش مهمی ایفا می کند. او با ۲۰ سال سن تقریبا همه جام های ممکن را به دست آورده است، جام جهانی، لیگ برتر، جام حذفی، لیگ اروپا و لیگ قهرمانان. سال ۲۰۱۶ وقتی استر پتری بردن لیگ برتر انگلیس یک به ۵۰۰۰ شانس داشت، کاتنه عضو کلیدی این تیم بود و ماه گذشته در بازی فینال لیگ قهرمانان که منجر به قهرمانی جلسی شد، بهترین بازیکن زمین لقب گرفت. چیزی که ظهور کاتنه را بیشتر قابل توجه می کند این است که تقریبا کسی نمی داند او در زمین در چه پستی حضور دارد. اگر او را به خاطر توانایی غیر طبیعی اش در گرفتن توپ و قطع پاس هافبک دفاعی بدانیم، توانایی هایش را تقلیل داده ایم. و اینکه بگوییم او بازیساز است کاملا نکته بازی او را نفهمیده ایم. تمام مربیانش می دانند که هیچ کس مثل او نمی تواند زمین را پوشش دهد و هیچ کس نمی تواند مثل او همیشه در جایی که لازم است، حضور داشته باشد.

اگر تعریف نقش کاتنه سخت باشد، توضیح تاثیرش ساده است. او در پیروزی یک-صفر فرانسه مقابل آلمان بی سروصدا در خد مابنی حضور داشت و به همه دنیا یاد آوری کرد که در ایجاد مزاحمت برای حریف بی نظیر است. در ۲۸ بازی که او و پل پوگبا، هافبک منچستر یونایتد، را ابتدای آبی ماهیه میدان رفقتند، فرانسه هرگز نتاخته است.

توماس توخل، مربی کاتنه در جلسی، گفت: «او همان کسی است که برای کسب جام نیاز داری. من در هر باشگاهی که

مربیگری می کردم آرزوی چنین بازیکنی را داشتم.» مربی های جوانان زیادی در پاریس بزرگ وجود دارند که در زمان حضور کاتنه در سورزن چنین عقیده ای داشتند. در هر جای دیگری او می توانست زودتر از این شناخته شود

اما این اتفاق در حومه پاریس رخ داد، جایی که مثل

محلله های ریبوی برزیل بر از استعداد است. در اینجا باشگاه های محلی و خیابان های شهر

بازیکنانی که استعداد را با قدرت ترکیب می کنند، به

چنان سطح بالایی می رساند که برای دوده ده شاووده

هر تیمی بوده اند که فرانسه به تورنمنت های بزرگ فرستاده است. ده بازیکن از ۲۶

بازیکنی که قهرمان جهان در تابستان

امسال به پیورو آورده، از پاریس با

حومه آن هستند. این همان چیزی است که

کاتنه با آن روبه رو بود. یک بچه خجالتی که علاقه زیادی به توپ نداشت، یک سر و گردن از بقیه کوتاه تر و ساکت ترین فرد رختکن بود. بوله هر جایی او را می برد، مربیان و استعدادیاب ها به معنای واقعی کلمه نادیده اش می گرفتند. آکادمی مشهور کلوفوتین هم که بهترین نوجوانان فرانسوی را به خدمت می گیرد و ستاره هایی مانند نیری آنری و کیلیان امبیه تحویل می دهد، هیچ علاقه ای به او نداشت کاتنه که همیشه ساکت است این بار گفت: «فکر می کنم که هنوز آماده نیستم.»

بوله در این باره گفت: «در بازی ها او را ندیدند و هنوز هم

او را نمی بینند، چون او خودش را در خدمت مهمنمی هایش می گذارد. فکر می کنم او باهوش ترین بازیکن بدون توپ جهان است.»

برخلاف آکادمی های جوانان باشگاه های بزرگ که هدف از قبل تعیین شده شان پیروزی در هررده سنی و پرورش استعداد برای فروش است، سورزن یک گروه اجتماعی بود. آنها برای کاتنه و هر بازیکن دیگری که واقعا نایده گرفته شده بود، جا داشتند اما وقتی یک استعداد واقعی را می بینند، اولین کاری که می کنند این است که او را به گروه سنی بالاتری می فرستند تا زمانی که خوب به چالش کشیده شود. برای همین است که وقتی کاتنه هنوز ۱۵۰ سانتی متر قد نداشت، با نوجوانان بازی می کرد.

«وقتی به اینجا رسید، اصلا حرف نزد. مربیان با او صحبت می کردند و او با چشمان درشت به ما نگاه می کرد. لیوند می زد اما جواب نمی داد. از خودمان می پرسیدیم که صدای او را شنیده یا نه. و بعد از چند هفته، متوجه می شدیم که همه توصیه ایمان را در زمین پیاده کرده است.»

او ۱۰ سال در سورزن حضور داشت و بیشتر این زمان را با کسانای بازی کرد که دو سال از او بزرگ تر نبودند. در ۱۶ سالگی به تیم بزرگسالان فرستاده شد، چون جای دیگری برای او نداشتند. این موضوع باعث رشد سریع تر او نشد. حتی وقتی بازیکنان، ۱۰ سال بزرگتر از خودش را به زحمت می انداخت، استعدادیاب ها

آینده ای را برای او متصور نمی شدند. توماش زیمک مربی اش به هر کسی که می دید، می گفت:

«من یک مروارید در تیمم دارم. و هیچ کس، هیچ کس

نمی خواهد نگاهی به او بیندازد.»

هر بار، کاتنه را با گفتن نظرانی درباره قدش رد می کردند.

مشخص شد که کاتنه با آن قامتش بی نقص ترین مربی را داشته است. زیمک خودش یک دروازه بان ۱۷۵ سانتی متری بود. کاتنه ساکت فقط با تولید یک صدای آرام به مربیان نشان می داد که حرف های شان را نفهمیده است. زیمک گفت: «به نظری رسید که او به حرف های مان گوش نمی دهد اما داشت

شد سورزن به حرکت در آید.

او تامدنی بازی از دادن کاتنه در چنانجین از او محافظ کرد. فکر می کرد اگر او را در مرکز زمین رها کند، ممکن است بقیه کاتنه را بکشند. حتی در آنجا هم او روند بازی را تغییر داد. حرکت او، توانایی اش در یستن راه های نفوذ و پاس های منظمش باعث شد سورزن به حرکت در آید.

مهدی آریانلو، دروازه بان سورزن، در این باره گفت:

«ما همه چیز را بریدیم چون همه چیز راحت بود.»

سراجام یک باشگاه لیگ دسته پایین به نام یواس پولونی به کاتنه فرصت داد و سال ۲۰۱۰ قبل

از اینکه به کان در دسته دوم برود، او را روی نیمکت

نشاند. سپس وقتی دو سال بعد به لیستر سیتی

رفت، سورزن جواب ایمانش به این بازیکن

را گرفت: «این باشگاه برای انتقال کاتنه

۳۵۰ هزار پیورو دریافت کرد، مبلغی

که سیلویان پورتالت، مدیر باشگاه

می گوید به انداز بودجه یک سال

این تیم است.

اگر کاتنه چنین آمادگی

جسمانی عجیبی نداشت، هیچ

کدام از این ها اتفاق نمی افتاد،

نه برای سورزن، نه برای جلسی

و نه برای فرانسه. مثل یک ذره

می ماند که انگار بیش از حد به آن بار

الکتریکی وارد شده است. در تمرینات

استقامتی که بازیکنان باید دور موانع

تمرینی می دویدند تا از خستگی روی

زمین بیفتند، کاتنه همیشه تنهایی کارش

را تمام می کرد.

(این مطلب پیش تر در سایت

هفت یک منتشر شده)

ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی ● مدیر مسئول: علی عالی ● تلفن: ۱۴-۴۱۱۳۳-۸۸۵۰ ● نمابر: ۸۴۲۱۱۱۳۳ ● سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷۰-۱۳۰۰-۸۸۵۰ ● انتشارات: ۸۸۷۴۵۳۰-۸۸۵۴۸۸۹۲۵ ● امور مشترکین: ۸۸۵۴۸۸۰-۸۸۷۴۵۳۰ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ● چاپ: «ایرانیان»

@iranvarzeshi

شماره ۶۷۸۸

۳۰ خرداد ۱۴۰۰- شماره ۶۷۸۸

WWW.INN.IR

info@inn.ir

عکس روز

جنگ آرام

وقتی مرحله گروهی

یورو ۲۰۲۰ فرعه کش

شد، خیلی هادل شان

را برای بازی اسکاتلند و

انگلیس صابون زدند.

جدالی بین دوکشور

همسایه با تاریخ پر زرد و

خورد، جدالی که برای

اسکاتلندی ها همیشه

معنای زیادی داشته،

انتظار می رفت بازی

این دو تیم که نسبتا کثر

ستاره هایش در لیگ

برتر بازی می کنند، از آن

دسته بازی های خوب

جام باشد اما تماشاگران

عملا چیز خاصی

ندیدند و بازی هم در

نهایت صفر-صفر

شد. بیشتر شاهد جنگ

میان میدان بودیم.

مثل همین عکس و

جدال میسون مونت و

هافبک های اسکاتلند.

پنالتی

امیر هاشمی مقدم - مربی و کارشناس فوتبال

اسکوچیچ نتیجه گرفته، تغییر باید

با دلایل باشد

اسم در فوتبال گارانتی موفقیت نیست

این روزها بحث پیرامون سرمربی تیم ملی داغ شده و صحبت های متفاوتی در این باره شنیده می شود. برخی پیراین عقیده اند که فدراسیون فوتبال برای مرحله بعدی باید سراغ مربی دیگری برود اما این تصمیم به همان روشی وابسته است و بستگی دارد بر چه اساسی گرفته شود. تعویض سرمربی فاکتورهای مختلفی دارد که بر اساس آن فاکتورها تشخیص می دهند مربی به مانند یا نه. یکی از فاکتورهای مهم نتیجه گیری است که کار اسکوچیچ برای نتیجه گرفتن با تیم ملی ساده نبود. برخورد با بازیکنان، قدرت تاکتیکی تیم، تعویض ها، برخورد با کادرفنی، تدارکات تیم و... نیز اهمیت دارد. شاید یک مربی در کوتاه مدت موفق شود اما آنالیز کلی بگوید که مربی به لحاظ مدیریتی ضعیف است یا به لحاظ فنی ضعیف دارد. در مجموع باید دید بهتر از او چه کسی است و اگر قرار به تعویض سرمربی باشد، باید با دلایل عوض شود.

بسیاری از حامیان تغییر سرمربی تیم ملی معتقدند اسکوچیچ نام کوچکی برای تیم ملی ایران است و این را دلیلی برای تغییر او می دانند اما این نکته منطقی نیست. شاید اسکوچیچ اسم بزرگی نیست اما مابزرگ تر از امثال رود گولیت در فوتبال گولیت، یکسای مثل رود گولیت هیچ وقت مربی خوبی نشد، چون اسم، مربیگری نمی کند، بلکه آن عشق و علاقه است که مربیگری می کند. تا دلائل نخواهد اسم بزرگ در فوتبال داریم اما اگر اسم مربیگری را اسمها در فوتبال بود، کسی مربیانی چون گواردیو، آنریکه، یا فن خال را نمی شناخت. آن موقع که این افراد سرمربی تیم های جوانان شدند، کلی اسم نبود که می توانستند مربیگری کنند اما به این جوان های مستعد اجازه مربیگری داده شد که تبدیل به مربیان بزرگ شدند.

فرمول و تفکری که در اراگان اسکوچیچ داشت برای ایران ۱۲ امتیاز آورد. فراموش نکنیم که سه ماه دیگر باید وارد مرحله بعدی شویم و تا آن زمان باید به یک شکل و سبک فوتبالی مشخص برسیم. این مساله نیاز به بازی های تدارکاتی دارد و باید سازمان یافته تر و با برنامه تر کار کنیم. اکنون سرمربی تیم ملی از تیمش شناخت خوبی پیدا کرده. در برنامه فعلی این چهار تیم می توانیم ۷۰ درصد در زمین حریف فوتبال بازی کنیم و حتی بدون دفاع وسط بازیساز هم به کل برسیم اما باید مقابل گروه جنوبی، استرالیا یا عربستان سبک دیگری داشته باشیم. فراموش نکنیم که شما حتی برای برد مقابل هنگ کنگ هم باید زحمت بکشید، بازی کنید تا پیروز شوید. باید برنامه ریزی درستی صورت بگیرد که به بازی های دوستانه و استراحتی درست توانیم تیم های مختلف را بشناسیم و موفقیت خوبی در مرحله بعدی داشته باشیم.

به عنوان یک مربی و مدرس فوتبال، شاید با یکسری مسائل فنی از جمله چیدمان ترکیب و حالت فوتبال اسکوچیچ موافق نباشم اما این نظر من است و نظر او به عنوان سرمربی تیم ملی چیز دیگری خواهد بود. او با همین ترکیب و سبک نتیجه گرفته. نظرم مثل این است که یک BMW آبی را دوست داشته باشم و او رنگ قرمز را بیستند اما نتیجه یکی است.

تک به تک

کروش برمک - مربی و کارشناس فوتبال

درباره کادرفنی منطقی تصمیم بگیریم

تغییر نه، تقویت کنیم

در بازی های دور برگشت مقدماتی در منامه، تیم

ملی نمایشی منظم و حساب شده ارائه کرد. اسکوچیچ سیستم ۴-۲-۴ را در ذهن داشت. پس از مدت ها بدترین را در منامه شکست دادیم و پس از ۱۰ سال مقابل عراق پیروز شدیم.

در روزهای اخیر درباره پایان قرارداد فدراسیون

فوتبال با اسکوچیچ صحبت های ضد و نقیضی به گوش می رسد. چرا باید در کادرفنی تغییر ایجاد شود؟

این اتفاق تنها در صورتی باید رخ دهد که کسی به کادرفنی تیم ملی اضافه شود یا آنالیزورهای بیشتری

جذب شوند. باشگاه پرسپولیس با جدایی کریم باقری

موافقت نمی کند و باید بتوانیم گزینه خوبی به جای او

باید تیم ملی بیاوریم. وقتی همه چیز درست است، باید

خیلی بی فکر باشیم که به این کادرفنی دست بزنیم.

می توانیم کادرفنی را با افزودن آنالیزور یا تقویت

توده خوش استقبال بد در قه

شتاب زدگی ممنوع!

دراگان اسکوچیچ به رغم تمام ناملایمتهای و آنچه می تواند کارکنی هم نام بگیرد، توانست تیم ملی فوتبال ایران را از گرداب حذف از دور دوم مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر و جام ملت های آسیا ۲۰۲۳ چین به سلامت عبور دهد و حداقل موفقیت دوره ای پیشین را برای فوتبال ایران به ارمغان بیاورد؛ این تمام آن چیزی است که می توان درباره دستاوردهای سرمربی کروات یوزهای سیدپوش بیان داشت اما از پس پرده نباید غافل بود. دراگان اسکوچیچ و کادرفنی اش در روزهایی به رختکن تیم ملی ایران اضافه شدند که عجیب ترین و ناشناخته ترین شرایط بر فوتبال جهان می گذشت. پاندمی ویروس کووید-۱۹ در سرتاسر جهان و تعلیق یا تعویق بسیاری از رقابت های ورزشی در دنیا، فوتبال را هم از رونق انداخت و در برگزاری رویدادهای مهم این رشته نیز اختلالات جدی وارد کرد. اسکوچیچ به صورت فراقاردی سرمربی تیم ملی فوتبال کشورمان بود اما تا مدت ها نه امکان برقراری اردوهای ملی بود و نه شرایط برگزاری دیدارهای دوستانه و رسمی. بسیاری از تورنمنت های رسمی فوتبال در قاره آسیا تعطیل دیدارهای لیگ قهرمانان آسیا و مقدماتی جام جهانی با تعویقی چندین و چند باره مواجه شدند تا در این بین، کار برای دراگان سخت و سخت تر شود. مرد کروات اما بیستادگی کرد و دم برنیاورد. دراگان اسکوچیچ که پیش از برگزاری بازی های تیم ملی در بحرین مشخص شد حدودا ۲۰ ماه دستمزدی دریافت نکرده، نتیجه اش به کارش پرداخت تا حواشی زیادی وارد اردوگاه یوزهایش نشود. ثمره آن صلابت و صبر اما شیرین بود و به موفقیت سیدپوشان در منامه شرجی و جهنمی تبدیل شد. یوزهای ایرانی غریدند و با طلسم کاتنه مقابل تیم های ملی فوتبال بحرین و عراق، راهی سومین و آخرین مرحله مقدماتی برای کسب جواز حضور در مهم ترین رویداد فوتبالی ۲۰۲۲ در قطر

اخبار غیررسمی از پیشنهاد فدراسیون فوتبال به کارلوس کی روش حکایت دارند اما این مطالب کمی غیرمعمولی و غیرقابل دسترس به نظر می رسند. فدراسیون فوتبال آنچنان دردی های میلیون یورویی و میلیارد تومانی غرق شده که فرصت همکاری با یک فرد خارجی دیگر را ندارد و از همه مهم تر، کی روش سرمربی ارزانی نیست. نه کارلوس کی روش، نه برانکو ایوانکوویچ، نه گابریل کالدرون، نه سرچکو کاتانچ و نه هر سرمربی خارجی دیگری لزوما نمی تواند این درگاه اسکوچیچی که ۷ پیروزی پیاپی را با یوزهایش کسب کرده، موفق تر باشد و بهترین تصمیم ادامه همکاری با مرد کروات تا پایان رقابت های نهایی مقدماتی جام جهانی خواهد بود.

سام ستارزاده

دراگان، تنها راه پیش روی فوتبال ملی

به من فرصت بده!

دراگان اسکوچیچ را می توان تهاوتن ترین سرمربی تاریخ تیم ملی فوتبال ایران دانست. از روزی که سکان هدایت یوزبلنگان پارسی به جتلمن کروات سپرده شد، بسیاری از فوتبال دوستان ایرانی در ادای جمله «به مربی تازه وارد همیشه باید فرصت داد» برای وی استننا قائل شدند اما خارج کردن تیم ملی از بحرانی که کاردستی مارک ویلموتس بود نیز برای وی حاشیه امن نساخته است. ایران با اسکوچیچ هر هفت دیدار نخستش را با پیروزی پشت سر گذاشت؛ رکوردی که در تاریخ فوتبال ملی ما، تنها استاد فرانک اوفارل به آن دست یافته است. ما این حال، بازی با نام کی روش و برانکو در فضای رسانه ورزشی، جایگاه اسکوچیچ را هر روز بیش از دیرزومی لرزانند.

کلمه بلاتکلیفی با نیمکت سرمربیگری تیم ملی گره خورده، درست در شرایطی که دور نهایی مقدماتی جام جهانی قطر کمتر از سه ماه دیگر آغاز می گردد. اسکوچیچ که خود خروجی فدراسیون سابق برای تعیین جانشین ویلموتس بود، طی فرآیندی برگزیده شد که بیش از سه ماه سکان هدایت تیم ملی را بدون ناخدا رها کرده بود. وضعیت کنونی فدراسیون نه از لحاظ مالی و نه از حیث ارتباطات بین المللی با پاییز و زمستان ۹۸ تفاوت چندانی ندارد که بخواهیم انتظار داشته باشیم یک سرمربی نامی تر از اسکوچیچ با وی جایگزین گردد و از صفر بنای فنی تیم ملی مدنظر خود را پی ریزی کند.

جدايي مسیر ایران و اسکوچیچ در مقطع کنونی، نه تنها اشتباه ترین تصمیم برای هر دو طرف، بلکه یک نوع بی احترامی است به ماه های اسکوچیچ بدون برگزاری دیدار ملی و صرفا با آنالیز ملی پوشان در لیگ برتر و آن سوی مرزها در تیم ملی گذراند. اسکو نه تنها صنعتت نفت را در میانه فصل نیمه کاره رها کرد، بلکه بیش از یک سال از زندگی کاری خود را در اوج آرامش سپری کرد تا از عهده مأموریت اولش در تیم ملی بر آید. حالا آزمون و خطای خود را ترتیب داده و به شناخت لازم از بازیکنان ملی پوش و آرایش های گوناگون رسیده و ترکیب ۴-۲-۴ مطلوبش را سر بر نگاه حساس رقابت های دور دوم مقدماتی یافته است.

آنهایی در فدراسیون که شهامت حمایت تمام قد از یک سرمربی با رکورد صد درصد پیروزی را ندارند و بدتر از آن، هیچ گزینه معقولی برای جانشینی وی روی میز نمی گذارند که بتوان در اسرع وقت با وی مذاکره شود و به برنامه وی با تیم ملی برای ۱۰ جدال دشوار پیش رو اعتماد ورزید، خواسته یا ناخواسته، ضربه آشکاری وارد کردند به تیمی که سرمربی کنونی فوتبال ملی ما آن را شکل داده. به علاوه، واضح است که فدراسیونی که از عهده مخارج اسکوچیچ هم به دشواری برمی آید و همچنان به ویلموتس و کی روش و شستا بدی خود را صاف نکرده است، توانایی پرداخت دستمزد یک مربی نامدار را ندارد.

در شرایط کنونی، هیچ راهی معقول تر از حمایت و ادامه همکاری با سرمربی متواضع کروات تیم ملی وجود ندارد و اگر چنین تصمیمی تنها راه پیش روی فدراسیون باشد، بهتر است فدراسیون با قاطعیت آن را بپذیرد؛ به ویژه آن که حتی اگر دیدار یا بحرین و عراق را آسان فرض کنیم که دست کم دومی به هیچ عنوان صحت ندارد، اسکوچیچ هیچ نشانی از عدم شایستگی اش برای فعالیت به عنوان راس کادرفنی تیم ملی بروز نداده. فرصت برنامه ریزی برای آماده سازی تیم ملی در سه ماه باقیمانده تا دور بعدی مقدماتی جام جهانی مانند بادی می گردد. تصمیم گیری درست و سریع، وظیفه ای است روی دوش فدراسیون عزیز خدام که می تواند ما را به آینده فوتبال ملی دلگرم یا مایوس بسازد.

کاریکاتور

امروز و از ساعت ۱۷:۳۰ دقیقه به وقت تهران، مسابقات فرمول یک فرانسه برگزار خواهد شد. مسابقاتی که فعلا دست کم برای مرسدس تحت تاثیر لاستیک هافرا دارد. لاستیک هایی که انگار دیگر مثل قدیم راحت عوض نمی شوند. این کاریکاتور را عمر ممانی کشیده.

طنزیم

استقلال را به تنادیه ها بدهید

اوضاع استقلال در این ماه پایانی دوران مسعود سلطانی فر، رسماً تبدیل شده به لوکیشن سریال بینوایان! یعنی تنادیه ها بالای سر این تیم بودند، استقلال الان حال ورزش بهتر بود! تیم روی هوا، هیات مدیره غیررسمی، اوضاع مالی افتضاح، پول ناهار با مربی، پول بدنسازی و ریکاوری با مربی، حکم جلب بازیکن در دست سرخر، حکم توقیف اموال باشگاه دست طلبکار، مانیتور و پرینتر باشگاه توقیف شده، حقوق ها پرداخت نشده و...

انصافا تنادیه ها برای این تیم دلسوزتر به حساب می آیند! اگر مقدر است مجمع باشگاه استقلال را به یکی از این خانواده بدهید.

***

کشور دوست و برادر عراق، مبلغ ۵ میلیون دلار برای آماده سازی این تیم جهت صعود به جام جهانی بوجه کمی تصویب کرده. نامردگان فکر می کنند با این پول ها می توانند به جام جهانی صعود کنند که زهی خیال باطل! این فقط نصف میزان پولی است که ما برای ویلموتس و دستیاران دور می بزنیم. اگر می خواهید جام جهانی بروید باید خیلی بیشتر از اینها پول آتش بزنید. خیلی بیشتر!

نه برانکو ایوانکوویچ، نه گابریل کالدرون، نه سرچکو کاتانچ و نه هر سرمربی خارجی دیگری لزوما نمی تواند از دراگان اسکوچیچی که ۷ پیروزی پیاپی را با یوزهایش کسب کرده، موفق تر باشد و بهترین تصمیم ادامه همکاری با مرد کروات تا پایان رقابت های جام جهانی خواهد بود

